

„Príklad viery...“

Suspírium: „Veď ty si nás, Bože, skúšal, prečistil, ako sa čistí striebro. Vohnal si nás do siete, priveľmi si nám zaťažil bedrá. Dovolil si, aby nám ľudia chodili po hlave. Prešli sme ohňom i vodou, no doviedol si nás k hojnosti. Do tvojho domu vojdem...“ (Ž 66,10-13a) Amen.

Pieseň: Žalm č. 47. 1. verš: „Všetci v tento čas,..."

Pozdrav: „Kedysi ste neboli ľuďom, ale teraz ste Boží ľud; prv ste boli bez milosrdenstva, ale teraz ste milosrdenstvo dosiahli.“ (IPt 2,10) Amen.

Suma zákona je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe proroka Izaiáša v 63. kapitole v pätnástom až sedemnástom verši takto: „**Pozri z neba a hľad' zo svojho svätého a slávneho príbytku! Kde je tvoja horlivosť a odvaha? Pohnutie tvojho vnútra a tvoj súcit voči mne sú zdržanlivé. Naším otcom si predsa ty, lebo Abrahám o nás nevie a Izrael nás nepozná. Ty, Hospodin, si náš otec, „naš vykupiteľ“ je oddávna tvoje meno. Prečo nás, Hospodin, odkláňaš od svojich ciest; zatvrduješ naše srdcia pred bázňou voči tebe? Vráť sa pre svojich služobníkov, pre tvoje dedičné kmene.**“ (Iz 63, 15-17) Amen.

Prosím, zaujmite si svoje miesta.

Pieseň: Žalm č. 47. 2-5. verše: „Všetkých ľudí nám naklonil On sám,..."

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista, ktorý seba samého vydal za naše hriechy, aby nás vytrhol z terajšieho zlého veku podľa vôle Boha, nášho Otca. Jemu sláva na veky vekov.“ (Gal 1,3-5) Amen.

Lekcia: List apoštola Pavla Rimanom 4. kapitola 13-25. veršov: „*Veď prísľub, že bude dedičom sveta, nedostal Abrahám a jeho potomstvo skrze Zákon, ale na základe spravodlivosti z viery. Lebo ak sú dedičmi tí, čo majú Zákon, viera je vyprázdnená a prislúbenie zmarené. Zákon totiž spôsobuje hnev. Kde však nie je Zákon, tam nie je ani priestupok. Preto hovoríme: Je to z viery, aby bolo jasné, že je to z milosti, aby prislúbenie bolo platné pre celé potomstvo; nielen pre tých, čo sú zo Zákona, ale aj pre tých, ktorí žijú podľa Abrahámovej viery. On je otcom nás všetkých – ako je napísané: Ustanovil som Ťa za otca mnohých národov – pred Bohom, ktorému uveril, ktorý oživuje mŕtvych a povoláva k jestvovaniu to, čoho niet. Proti nádeji v nádeji uveril, že sa stane otcom mnohých národov podľa slov: Také veľké bude tvoje potomstvo. Mal skoro sto rokov a videl svoje odumreté telo i odumreté materské lono Sára, no predsa neoslabil vo viere. Nezapochyboval v neviere o Božom prislúbení, ale naopak, stal sa silným vo viere a tak vzdal slávu Bohu. Bol pevne presvedčený, že ten, ktorý dal sľub, môže*

ho aj splniť. Preto mu to bolo zarátané za spravodlivosť. Nie však iba pre neho bolo napísané, že mu bolo zarátané, ale aj pre nás. Zarátané má byť nám, čo veríme v toho, ktorý vzkriesil z mŕtvych Ježiša, nášho Pána. On bol vydaný za naše previnenia a vzkriesený pre naše ospravedlnenie.“

Modlitba: Pán môj a Boh môj, prichádzam pred Teba v tichosti a pokore. Ty poznáš moje srdce, moje myšlienky aj moje obavy. Vieš, že sám zo seba nemám nič, čo by mohlo zasiahnuť ľudské srdcia. Preto Ťa prosím: vezmi si moje slová, moje ústa aj moje myslenie. Očisti ich, naplň ich a veď ich svojím Duchom. Nedovoľ, aby som hovoril svoje vlastné veci, ale to, čo chceš dnes povedať Ty. Daj mi pokoj namiesto strachu, pokoru namiesto pýchy, a lásku ku každému, kto bude počuť Tvoje slovo. Otvor srdcia poslucháčov, aby nepočuli len slabého človeka, ale živého Boha. A ak aj ja nerozumiem všetkému, čo konáš, pomôž mi dôverovať Ti – tak ako Abrahám dôveroval. Nech je všetko na Tvoju slávu, a nech Tvoje slovo prinesie ovocie. V mene Pána Ježiša Krista, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 169: „Ten človek, je šťastlivý...“

Vzdych: „Dobré bude, keď sa toho pridržíš, ba ani tamtoho sa nepustiš, veď kto sa bojí Boha, unikne tomu všetkému. Múdroseť posilňuje múdreho viac ako desiati mocní, ktorí sú v meste.“ (Kaz 7,18-19) Amen.

Biblický text: Prvá Kniha Mojžišova 22. kapitola 15-18. verše: *„Hospodinov anjel znova zavolať z neba na Abraháma a povedal: „Prisahám na seba samého,“ znie výrok Hospodina, „pretože si to urobil a neodoprel si mi svojho jediného syna, určite ťa požehnám a rozmnožím tvoje potomstvo ako hviezdy na nebi a ako piesok na morskom brehu; tvoje potomstvo sa zmocní brány svojich nepriateľov. Pretože si poslúchol môj hlas, v tvojom potomstve budú požehnané všetky národy zeme.“*

Milí bratia a drahé sestry,

slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Dnes počujeme slová, ktoré sú veľmi silné: „Prisahám na seba samého“ – znie výrok Hospodina.“ Boh sa zaručuje sám sebou. Keď už nie je nič vyššie, na čo by sa dalo prisahať, Boh povie: **Ja som záruka. Najvyšší, Najmocnejší, Najsvätejší** oslovuje človeka: Abrahám!

Každý z nás má svoju skúšku. Abrahám prechádza najťažšou skúškou života. A tu sa možno každý z nás nájde. Nie každý stojí s nožom na hore Mórija, ale každý

pozná chvíle, keď si povie: Prečo sa toto deje? Kde je môj Boh a môj Pán? Má to ešte zmysel? Drahý brat, milá sestra! Pre niekoho je to choroba. Pre iného strata zamestnania. Pre niekoho samota alebo problémy v rodine. Pre mladých neistota budúcnosti. Pre starších pocit opustenosti. To sú naše „Mórije“. **Keď Boh ide proti tomu, čo milujeme.** Zdá sa, akoby Boh išiel proti všetkému: proti nádeji, proti láske a hlavne proti životu. Ale pravda je oveľa hlbšia. Boh nejde proti Izákovi. Boh ide proti tomu, aby sa **Izák stal Abrahámovým bohom.** A to sa môže stať aj nám. Dobré veci sa stanú najdôležitejšími vecami. Zbožňujeme rodinu, prácu, zdravie a naše „istoty.“ A zrazu sa bojíme: čo ak o to prídem? **Viera znamená pustiť.** Abrahám berie do ruky nôž. To je moment, kde sa láme všetko. Nie je to o krutosti. Nie je to o smrti. Je to o dôvere. Abrahám hovorí: „Bože, nerozumiem, ale verím Ti viac ako tomu, čo držím v rukách.“ To je viera. Pustiť. Odovzdať sa. Dôverovať. Apoštol Pavol to vysvetľuje takto: „Proti nádeji uveril nádeji.“ To znamená: Keď už nie je dôvod veriť, On stále verí. Jeho viera sa prehlbuje skúškou. Nie preto, že je silný. Ale preto, že **Boh je verný.** Možno dnes niekto z vás práve toto potrebuje počuť: Nemusíš mať silnú vieru. Stačí, že máš **vieru v silného Boha. Boh sa postará – ale inak, než my očakávame.** Boh nakoniec zastaví Abraháma. Izák žije. Ale príbeh tu nekončí. O stáročia neskôr prichádza Ježiš. A tu je rozdiel: Na hore Mórija Hospodin zastavil ruku človeka. Na Golgote Boh **nezastaví vlastnú ruku.** Dáva svojho Syna. Pre nás. Ježiš ide až do konca: utrpenie, kríž, smrť. Ale potom prichádza vzkriesenie. A tým Boh hovorí: Smrť nemá posledné slovo. Strata nemá posledné slovo. Bolesťi nemajú posledné slovo. „**Ja mám posledné slovo, lebo Ja som pravý a živý.**“ **Čo to znamená pre nás dnes?** Možno si dnes v situácii, kde: nič nevychádza, modlitby ostávajú bez odpovede, život nedáva logiku. A možno si povieš: „Toto nemá zmysel.“ Ale viera hovorí: Aj keď to nemá zmysel mne, **má to zmysel Bohu.** A ja Mu dôverujem. Preto môžeme spolu vyznať: Nič nás neodlúči od Kristovej lásky. Ani strata. Ani bolesť. Ani neistota. To je odvaha viery. Nie kričať, že všetko je

dobré. Ale držať sa Boha, aj keď to dobré nevidím. Viera nie je o tom, že rozumiem všetkému. Viera je o tom, že **dôverujem Bohu vo všetkom**. Ako sa začína Nový zákon? Prvá veta Nového zákona znie: „**Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávida, syna Abraháma.**“ (Mt 1,1) Ježiš Kristus. Pre Ježiša nebolo miesta na zemi. Matka ho uložila do jasiel. Ležal medzi dobytkom. Klaňali sa Mu pastieri aj mudrci. Jeho rodičia utekali s Ním do Egypta, lebo Mu išlo o život. Ako dvanásťročného ho nachádzame v chráme, z ktorého Jeho protivníci vytvorili pelech lotrov. On nemá kde hlavu skloniť. Jeho modlitebňou bol vrch v nočných hodinách. Napokon losovali aj o Jeho rúcho. Zbavili ho všetkého. Ukrižovali Ho. Odpočíval v zapožičanom hrobe. Ale Boh nechcel, aby jeho Svätý videl porušenie. Víťazný Knieža vstal z mŕtvych. On je pravým Pánom každého hrobu. Jemu patrí všetka moc na nebi aj na zemi. V ňom nachádzajú požehnanie všetky národy zeme. Všetky zaslúbenia dané Abrahámovi sú v ňom „áno“ a „amen.“ To je ako naša služba pred Kristom, ktorý naše učeníctvo zhrnul takto: „**Ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca i matku, ženu a deti, bratov a sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojim učeníkom (Lk 14,25).**“

Hospodin sa obetuje a chce, aby sme si aj my uvedomili, že spravodlivosť a ospravedlnenie nie sú len Pavlove výrazy pre milosť, ale láskyplná starostlivosť nebies o nás, o národy zeme, aby nás bolo toľkých *ako hviezdy na nebi a ako piesok na morskom brehu; a aby sme sa zmocnili brány svojich nepriateľov. My? To je o nás?*

Nezabúdajme, nie preto nás požehnáva Hospodin, aby sme boli požehnaní a požehnané, ale aby sme skrze živej viery v Ježišovi Kristovi sa stali požehnaním pre iných. V tom je príklad Abraháma, a všetci, ktorí nás predišli do večnosti vo viere, o tom svedčili. Byť požehnaní a požehnané! To si žiadame. Stať sa požehnaním, to už je zodpovednosť. List Židom to hodnotí takto: „*Títo všetci umierali vo viere, aj keď nedosiahli to, čo bolo prisľúbené, ale iba z diaľky to videli a pozdravovali. Vyznávali, že sú na zemi cudzincami a pútnikmi.*“ (Žid 11,13) Amen.

Modlitba: Pane verný, Bože milostivý, ďakujeme Ti za Tvoje slovo, ktoré sme dnes mohli počuť. Ďakujeme, že k nám hovoríš, že nás vedieš, napomínaš aj potešuješ. Prosíme, nedovoľ, aby Tvoje slovo zostalo len v našich ušiach, ale aby preniklo do našich srdc a prinieslo ovocie v našich životoch. Pane, Ty vidíš každého z nás. Vieš, s čím sme sem prišli, čo nás ťaží, čo nás bolí. Preto Ťa prosíme: Za tých, ktorí prechádzajú skúškou – buď im silou a nádejou. Za chorých a slabých – dotkni sa ich svojou uzdravujúcou mocou. Za tých, ktorí sú osamelí alebo zarmútení – buď im blízkym priateľom a potešením. Za rodiny – upevňuj vzťahy, prinášaj odpustenie a pokoj. Za mladých – daj im smer, istotu a odvahu veriť Ti. Za starších – naplň ich svojou prítomnosťou a pokojom. Za našu cirkev – zjednocuj nás, obnovuj nás a veď nás, aby sme boli svetlom a soľou zeme pre tento svet. Pane, prosíme aj za tých, ktorí Ťa ešte nepoznajú – dotkni sa ich srdc a daj, aby Ťa spoznali ako živého Pána. A napokon prosíme: urob z nás ľudí, ktorí nežijú len pre seba, ale stanú sa požehnaním pre iných. Do Tvojich rúk odovzdávame všetko, čo sme počuli aj prežili, lebo Ty si Prvý a Posledný, ktorý máš živé a účinné slovo pre nás. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Nezabúdajte však na dobročinnosť a spoločenstvo, lebo v takých obetách má Boh záľubu.“ (Žid 13,6)

Požehnanie: „Zjavila sa totiž Božia milosť prinášajúca spásu všetkým ľuďom, ktorá nás vychováva, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v terajšom veku rozvážne, spravodlivo a nábožne, a očakávali blahoslavené splnenie nádeje a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. On vydal za nás seba samého, aby nás vykúpil z každej neprávosti a aby si očistil svoj vyvolený ľud, ktorý sa horlivo usiluje o dobré skutky.“ (Tit 2,11-14) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 503: „Ó, Abrahámov Pán,...“